USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň Mgr. Sylvy Šiškeové a JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobce: **T. T. M.**, zastoupeného advokátem Mgr. Markem Sedlákem, se sídlem Milady Horákové 1957/13, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 1. 2023, č. j. OAM-299/ZA-ZA11-HA13-R2-2020, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 4. 2023, č. j. 19 Az 4/2023-30,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalovaný neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12 až § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Dále rozhodl, že doplňkovou ochranu nelze udělit z důvodu podle § 15a odst. 1 písm. b) téhož zákona, neboť se žalobce dopustil vážného zločinu. Proti rozhodnutí žalovaného se žalobce bránil u Krajského soudu v Ostravě, který žalobu zamítl.

[2] Žalobce (stěžovatel) v kasační stížnosti namítl, že v řízení o udělení mezinárodní ochrany opakovaně tvrdil zásah do svého soukromého a rodinného života. V České republice má družku, dvě nezletilé děti a zletilou dceru. V žalobě pak uváděl, že mu z tohoto důvodu měl být udělen humanitární azyl či alespoň doplňková ochrana. Stručné vypořádání této námitky krajským soudem považuje za nepřezkoumatelné.

[3] Stěžovatel dále uvedl, že krajský soud s jeho družkou a dětmi nejednal jako s osobami zúčastněnými na řízení, ač byly rozhodnutím žalovaného dotčeny na svých právech a povinnostech. Stěžovatel sice podle § 34 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.), potenciální osoby zúčastněné na řízení neoznačil, předseda senátu je však měl vyrozumět z úřední povinnosti. Ze žaloby a správního spisu bylo zřejmé, že se věc týká práva na sloučení rodiny, nezletilých dětí žalobce a ochrany jejich soukromého a rodinného života.

[4] Stěžovatel odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (NSS) ze dne 6. 12. 2017, č. j. 2 Azs 365/2017-27, body 12 a 13. Jeho družka i děti se mohly jako osoby zúčastněné na řízení vyjádřit k dopadu do soukromého a rodinného života i k tomu, že neměly postavení účastníků řízení ani v řízení o udělení mezinárodní ochrany.

[5] Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnil s krajským soudem a odkázal na správní spis a své vyjádření k žalobě. Krajský soud se zabýval všemi žalobními námitkami a jeho rozsudek je srozumitelný a dostatečně odůvodněný. Námitka týkající se osob zúčastněných na řízení je podle žalovaného nepřípustná.

[6] Kasační stížnost je přípustná a projednatelná. Ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce (§ 31 odst. 2 s. ř. s.), se NSS zabývá též otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (usnesení NSS ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS, body 11 a 12).

[7] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[8] K námitce nepřezkoumatelnosti rozsudku krajského soudu NSS uvádí, že judikatura nevylučuje, aby si krajský soud osvojil argumentaci žalovaného správního orgánu, je-li řádně odůvodněna a je-li z ní zřejmé, proč žalovaný nepovažoval námitky účastníka řízení za důvodné (rozsudek NSS ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130, č. 1350/2007 Sb. NSS). To, že tak v této věci krajský soud zčásti učinil, proto není na překážku přezkoumatelnosti jeho rozsudku.

[9] Ačkoli je odůvodnění napadeného rozsudku relativně stručné, je z něj patrné, jakými úvahami se soud řídil. Krajský soud reaguje na stěžovatelovy konkrétní námitky, a to včetně odkazů na ustálenou judikaturu správních soudů. Podle NSS vyhovuje rozsudek krajského soudu požadavkům, které klade ustálená judikatura na přezkoumatelnost soudních rozhodnutí.

[10] Námitku, že krajský soud měl se stěžovatelovou družkou a dětmi jednat jako s osobami zúčastněnými na řízení, považuje NSS na rozdíl od žalovaného za přípustnou. Stěžovatel ji uplatnil v kasační stížnosti proti meritornímu rozhodnutí krajského soudu jako tzv. jinou vadu řízení před krajským soudem podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.; taková kasační námitka je přípustná (mj. se též jedná o vadu, k níž by byl NSS podle § 109 odst. 4 s. ř. s. povinen přihlédnout z úřední povinnosti). Kasační soud k této námitce odkazuje na usnesení ze dne 15. 12. 2005, č. j. 1 Azs 155/2004-47, č. 1535/2008 Sb. NSS, v němž NSS vysvětlil, proč nepřichází v úvahu možnost přímého dotčení práv rodinného příslušníka žadatele o mezinárodní ochranu. Obdobně reagoval NSS v nedávné době na podobnou námitku ve skutkově obdobné věci v usnesení ze dne 30. 3. 2023, č. j. 9 Azs 15/2023-36, bod 9.

[11] Pokud stěžovatel odkazuje na rozsudek NSS č. j. 2 Azs 365/2017-27, jde o odkaz nepřiléhavý. Tento rozsudek se týkal rozhodnutí o zrušení trvalého pobytu uděleného za účelem sloučení rodiny podle zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, a NSS v něm dovodil možnost přímého dotčení

práv rodinných příslušníků žalobce. Situace v řízení o udělení mezinárodní ochrany je však odlišná v tom, že rozhodnutí o udělení či neudělení mezinárodní ochrany se *přímo* dotýká pouze práv samotného žadatele, jak již bylo uvedeno výše. Proto nejsou závěry rozsudku č. j. 2 Azs 365/2017-27 na nyní posuzovanou věc přenositelné.

[12] K námitce, podle níž žalovaný nejednal se stěžovatelovou družkou a dětmi jako s účastníky správního řízení, lze uvést, že § 20 zákona o azylu je speciálním ustanovením vůči § 27 správního řádu (rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 30. 6. 2016, č. j. 45 Az 8/2016-36, či rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 31. 7. 2018, č. j. 41 Az 1/2018-29, bod 22). Žalovaný tedy s označenými osobami jako s účastníky řízení ani jednat nemohl.

[13] NSS uzavírá, že z napadeného rozsudku je patrné, že krajský soud vycházel z relevantní judikatury a jeho závěry jsou s ní v souladu. Krajský soud se ani nedopustil zásadního pochybení, které mohlo mít dopad do stěžovatelova hmotněprávního postavení.

[14] NSS proto odmítl kasační stížnost jako nepřijatelnou (§ 104a odst. 1 s. ř. s).

[15] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. a § 120 s. ř. s. (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, body 51 až 53). Stěžovatel úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který by jinak toto právo měl, žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. srpna 2023

JUDr. Karel Šimka
předseda
senátu